

عنوان مقاله:

بررسی مناوبه (تقسیم منافع در اعیان مشترک) از منظر حقوق موضوعه و فقه امامیه

محل انتشار:

نخستین کنفرانس ملی محیط زیست سالم و توسعه پایدار در پرتو حقوق شهروندی چالشها و راهبردها (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

بهمن میرزاوند - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی واحد بهبهان، بهبهان، ایران

خلاصه مقاله:

در قانون مدنی و قانون امور حسبی از تقسیم اعیان اموال مشترک بحث شده است در حالی که افزاز اختصاص به اعیان نداشته و شامل منافع نیز می گردد؛ یکی از روش های تقسیم بندی منافع مال مشاع تقسیم زمانی هست که منافع بر حسب زمان معین قابل تقسیم می باشد و در فقه اسلامیاز آن با عنوان مناوبه یاد شده است. در واقع، مناوبه راه حل مناسبی برای رفع ضرر ناشی از اشاعه می باشد که امکان استیفای عادلانه از مال رافراهم آورده و موجب حفظ و جلوگیری از معطل ماندن آن میشود و راهی خردمندانه برای ادامه ی شرکت است؛ چراکه در این عقد شرکاء بهنوبت، تمام مال مشترک را مورد انتفاع و بهره برداری قرار می دهند. گاه نیز مال مشترک اجاره داده می شود و مال الاجاره بر حسب زمان، به نسبتسهم بین شرکاء تقسیم می گردد. از نظر فقهی نیز مناوبه صحیح و با توجه به نظریات اختلافی می توان به لزوم این عقد اشاره نمود. با وجود اینقانون مدنی و قوانین دیگر ایران، به موضوع مناوبه نپرداخته اند ولیکن تنها ماده ای که به صورت ضمنی به این امر اشاره دارد ماده 157 قانون مدنیمی باشد؛ به هرحال در پژوهش حاضر، پژوهشگر با رجوع به منابع معتبر به بررسی موضوع بررسی مناوبه از منظر حقوق موضوعه و فقه امامیهپرداخته و ماهیت و ارکان و شرایط آن را موردبررسی قرار داده و در نهایت به اثبات فرضیات پژوهش اشاره داشته است.

کلمات کلیدی:

مهایات، مناوبه، افزاز، تقسیم، شرکت، مشاع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1147253>

